

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregard (KrF):

Det er ikke for, at jeg skal stå op og forsvare venstresocialisterne, det kan de udmærket selv, men jeg synes nok, at jeg vil anholde hr. Ellemann-Jensens bemærkning om kapitalpensionen og de muligheder, man har dér, at det ikke har nogen betydning, fordi den, der låner pengene, låner kun de penge, som en anden har sparet op. Det kan jo lyde meget rigtigt, at sådan er det. Man kan ikke låne andre penge end dem, som en anden har sparet op. Men så synes jeg nok, det er lidt mærkeligt, at hr. Ellemann-Jensens egen skatte- og afgiftsminister prøver på at fjerne rentefradraget for privat gæld. Hvorfor gør man det? Simpelt hen fordi, som det allerede er sagt, det jo ikke er mennesker i Danmark, der har sparet dem op, det er jo mennesker i udlandet, der har sparet dem op. Og så får vi skam ikke den fordel, at man bare bytter og udskyder.

Det er jo det, der er vores alvorlige problem i øjeblikket, at vi låner pengene til forbrug, især privatforbrug, og så siger vi til vores kære erhvervsliv: ja, nu har vi altså brugt alle disse penge, som private har sparet op; så må I gå ud på lånemarkedet uden for landets grænser. Det er vi da nødt til at have med i vores betragtninger. Vil man påstå, at lånoptagelsen ikke har nogen betydning for øgningen af det private forbrug i den nuværende situation, ja men hvad i al vide verden vil man så begynde at beskæftige sig med rentefradragsproblematikken for?

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS).

Det er kun to ting.

Først til hr. Kallesøe. Det er rigtigt, at der i bemærkningerne til forslag nr. B 21 står dette med forskudt regnskabsår. Jeg tænkte på, at den debat egentlig hørte hjemme under det forslag, vi havde fremme for tre måneder siden, men hr. Kallesøe har da fuldstændig ret i, at når vi også nævner det i bemærkningerne, er han i sin gode ret til at tale om det. Jeg vil da gerne trække udtalelsen om, at han ikke havde læst på lektien, tilbage.

Det andet er til hr. Ellemann-Jensen. Det er en fuldstændig fantastisk argumentation,

hr. Ellemann-Jensen har været oppe med her. Jeg mener, at hr. Arne Bjerregaard har ganske ret i, at der ingen grund var til at interessere sig overhovedet for alle disse fradrags- og låneproblemer osv., hvis hr. Ellemann-Jensen havde ret. Der var ingen grund til at bekymre sig, om så ejendomsværdierne steg med 300 pct. om året og belåningsmulighederne steg i tilsvarende omfang, for der kunne jo ikke lånes andet, end hvad andre sparede op. Vi kan ikke tage hele den diskussion her, og slet ikke nu ved de korte bemærkninger, men det, som i hvert fald vælter hr. Ellemann-Jensens argumentation, det er jo altså noget med, at det måske var i udlandet, der blev sparet op. Og det er jo altså noget med, at hr. Ellemann-Jensens parti lægger enorm vægt på, at man ikke længere trækker mere, end der blev sparet op her i landet, når man låner, og derfor har forset sig på disse 6 1/2 mia kr., som skal være grænsen for betalingsbalancen.

Det hænger ikke sammen, og det ville være fuldstændig overflødigt at interessere sig for de ting omkring fradrag og omkring inflationsgevinster og omkring belåningsmuligheder, som ellers interesserer hr. Ellemann-Jensen og venstre, hvis den argumentation, han her bragte til torvs, holdt nogen som helst steder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Erlendsson):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Under henvisning til § 5 i lov nr. 195 af 8. juni 1966 om bygningsfredning har miljøministeriet med skrivelse af 28. december 1978